

му кажешъ: „Братко, азъ искамъ ти да живѣешъ, и азъ да се радвамъ съ тебе“. И той да ѝ каже същото: „Сестра, азъ искамъ ти да живѣешъ, и азъ съ тебе да се радвамъ“. А какво прави днесъ нѣкоя жена? — Прѣдъ хората си скубе коситѣ, плаче за мъжа си, а вжтрѣ казва на своя любовникъ: добръ, че умрѣ мъжа ми, та да сме свободни. Вие ще кажете, че не трѣбва да се разправятъ тия нѣща. Да, но тѣзи нѣща се разправятъ горѣ на небето. Тамъ говорятъ, че хората не пазятъ Божия законъ, тъй както трѣбва.

Днесъ, като ви държа тази бесѣда, какво ли ще кажете? Този човѣкъ иска да ни сметне нѣщо. Не, азъ като говоря, имамъ страхъ. Отъ какво се страхувамъ?—Да не би да кажа нѣщо, което да не е вѣрно. Азъ се страхувамъ да не кажа нѣщо, което да не е съгласно съ Божията Любовь, съ Божията Мъдростъ, съ Божията Истина. Само прѣдъ Бога имамъ страхъ, затова прѣтеглямъ своитѣ думи. Всички трѣбва да имаме единъ свещенъ страхъ! Та когато казвамъ, че трѣбва да бждемъ герои, повтарямъ: нека бждемъ герои, нека имаме прѣдъ себе си единъ мечъ, нека бждемъ военни, но да защищаваме Истината! Нека Истината бжде за всички ни едно бойно поле, на което да се подвизаваме! Тя е една велика наука за живота. Въ туй учение всички можемъ да се подвизаваме. И всички съврѣменни науки, и всички съврѣменни изкуства, и всички